

Nieuwsbrief van Herman en Tineke Verheij

november 2006

Opwekking 337

Ik prijs U met heel mijn hart, ik prijs U met al mijn kracht.

Met heel mijn hart, met al mijn kracht,

Heel mijn hart is van U.

Beste mensen,

We hebben u weer veel te vertellen in deze nieuwsbrief.

In juni kreeg u de laatste nieuwsbrief van ons. Met alle plannen voor de zomer. De zomer van 2006 zal nog lang in ons geheugen blijven. Het was geweldig om aan te komen in Popești en alles stond kant-en-klaar, de containers stonden er netjes bij en niet te vergeten de speeltuin die het klussen team in mei had klaar gezet. We hadden in de nieuwsbrief van juni een oproep gedaan voor een TV een dvd speler, videorecorder en een cd-speler. De reacties waren super we zijn overal rijk in voorzien. De kinderen hebben er volop van genoten!

Met zijn allen in het kleine huisje.

We hadden jongeren uit Oradea uitgenodigd bij ons te komen helpen met o.a. het kinderprogramma.

We hadden het plan om eerst met elkaar een lang weekend te hebben, om dan met elkaar over het thema van de zomer te praten, ontspanning en bijbelstudie. Daarna zouden we een aantal groepen maken, wie doet wat en wanneer. In groepjes zouden ze dan terug komen naar Popești. (we hadden 4 slaappleatsen) Maar het weekend was zo goed met elkaar dat er niemand naar huis wilde. Natuurlijk hadden ze zelf allemaal oplossingen bedacht, als ze maar konden blijven. Uiteindelijk is iedereen gebleven en hebben we een maand in het kleine huisje gewoond met 12 mensen. Het was werkelijk geweldig! We hebben heel intense momenten met elkaar gehad in gebed maar ook de openheid naar elkaar was indrukwekkend. Toen iemand midden in de nacht zei: Ik wil nu met zijn allen naar de rivier om gedoopt te worden! Werden we klein en waren we diep onder de indruk. Het was opvallend simpel en eenvoudig allemaal wat er gebeurde. Toen we op een nacht om 3 uur, zeiden: en nu het licht uit! Kregen we het antwoord; Het is zo spannend Jozef heeft net de zilveren bekers in de zakken gedaan. (Monica, 31 jaar en dan de kinderbijbel van voor naar achter lezen.) Het leven als een groot gezin is iets waar ze allemaal van dromen, niemand kent het, er kwamen ook veel herinneren uit het kindertehuis van vroeger over tafel. Ze hadden het allemaal zo naar hun zin dat ze veel baden om een groot huis waar we met nog meer bij elkaar konden zijn. Een wens? Een verlangen? We konden het wel voorstellen dat ze dat geweldig zouden vinden. Maar wij waren tevreden met het kleine huisje.

Renovatie

Tijdens het zomerprogramma heb ik, Herman, samen met bewoners een aantal hoog noodzakelijke klussen uitgevoerd. Het dak van een hut dicht maken. Een drempel rondom het huis maken. Vloeren van een laag cement voorzien om de ratten buiten de deur te houden. Ik heb daarbij ervaren dat vrouwen harder en langer werken dan mannen. Geweldig om te zien dat het gedragen wordt door de bewoners zelf. Tijdens het werk krijg ik openingen voor een gesprek, is mijn ervaring. Ook dit jaar is er voor de prijs van een paar zakken cement een fundatie gelegd voor een levende relatie met God, want daar gaat het allemaal om: Zijn naam groot maken. Ik vond het een voorrecht. Ik ontdek keer op keer dat ik niets liever doe.

Het kinderprogramma

Ondanks de enorme hitte, waren de kinderen onvermoeibaar. "s Morgens werd er gespeeld met het speelgoed, de poppen, puzzels en steppen enz., enz. Ogen en oren kwamen we te kort, want wat was het verleidelijk om het mee naar huis te nemen. Het spelen met elkaar ging iedere dag beter en het werd steeds gezelliger. Om ongeveer 12 uur ging iedereen weer naar huis en om 16 uur kwam iedereen weer terug. Om de dag hadden we een bijbelverhaal met uitwerking daarvan. Het thema was Omkijken naar elkaar en God maakte ons allemaal! De andere dag was het spel en sport.

Verschil van culturen, verschil van huidskleuren. "Voor God is iedereen het zelfde!....."

Maar dan, met zijn allen naar het zwembad. Geen zigeuners hier in het zwembad, onze badgasten wensden niet tegelijk in het water te gaan met zigeuners. "Voor God is iedereen het zelfde" Gelukkig kreeg Herman alle woorden die hij nodig had om toch met zijn allen naar binnen te kunnen. Aan het eind van de zomer periode kregen alle 80 kinderen een stripbijbel en een rugtas voor school. In onze gemeente hadden de gevers van de stripbijbels hun naam geschreven en voor wie de bijbels waren.

Het was een groot succes dat ze speciaal van iemand uit Nederland een bijbel kregen, het gaf het cadeau iets extra's.

"Voor alles is een tijd"

Natuurlijk is het fijn om alle leuke en goede ervaringen met jullie te delen. Maar ook bij ons gaat het één en ander mis.

De boswachter van Popești had ons het kleine huisje te leen gegeven zodat we niet meer in de containers hoefde te slapen.

Wat niet zijn bedoeling was dat we gasten hadden. Of liever gezegd dat er zigeuners op het erf kwamen en nog maar niet te spreken dat ze bij ons bleven slapen.

Meerdere malen schold hij onze gasten uit. Onze gasten zijn allemaal één voor één beschadigde mensen, dus wij maakte daar ernstige zorgen over. Weer maakte het indruk op ons hoe ze dit over zich heen lieten gaan. We leerden de kinderen van het dorp dat ze moesten wachten bij de containers, voor de volwassene stelde we een spreekuur in bij de containers zo dat er maar zo weinig mogelijk zigeuners bij het huisje kwamen. Maar de situatie werd steeds spannender.

Het was enorm tegenstrijdig met wat we ervaren binnen in het huisje. We merkte wel dat de boswachter onaardig en onredelijk was als hij veel alcohol op had.

De laatste dagen van juli kwam Frank Vos van stichting SOK uit Vlissingen. Hij had een missie om een onderkomen voor Leontina, Zolly en Andrea te kopen. Leontina en haar gezin waren ook bij ons de hele maand. Met Frank als vriend deelden we een hoop wat er allemaal was gebeurt, en Frank deelde met ons hoe moeilijk het was iets passend voor Leontina en haar gezin te vinden.

Maar met elkaar, hand in hand met God kwam er een geweldige oplossing.

Frank was in de gelegenheid met zijn stichting om een huis in Popesti te kopen. Een groot huis waar Leontina, Zolly en Andrea kunnen wonen maar waar wij ons ook kunnen vestigen.

Na wat onderhandelingen is er overeen gekomen de officiële koop in oktober te sluiten.

Eerst zien dan geloven.....

"Casa Speranța"

Huis van Hoop en Vertrouwen. Dat kwam bij Leontina naar boven toen we in de tuin zaten van het huis Popești no. 9

En zo heeft het huis een naam gekregen.

Op 6 oktober 2006 is de koop gesloten. Nog steeds zijn we er stil van wat er allemaal is gebeurt, maar de rust en de vrede die het huis uitstraalt is met geen pen te beschrijven.

Leontina, Zolly en Andrea vinden nu hun draai in hun nieuwe huis, en in de loop van volgend jaar hopen wij ook ons in Popesti te vestigen. Het kleine huisje is weer leeg en kijken op een gezegende en bijzondere tijd er op terug.

Integreren

We hebben nog een hoop te leren om de cultuur ons eigen te maken. We hebben niet alleen met de Roemeense cultuur te maken maar ook met de cultuur en gewoontes van de zigeuners. En dat loopt nog al eens uit één. Schrikbarend is het hoe er nog steeds openlijk gediscrimineerd wordt. In de winkels of in de bus, op school, op straat of bij de bureaus. Wij werden uitgescholden als zigeuners, op zich een vooruitgang bij het integreren dat we voor zigeuners worden aangezien. Een teken dat we ons goed hebben aangepast. Maar als er al schreeuwend ons duidelijk wordt gemaakt dat alle zigeuners maar afgemaakt moeten worden, vragen we ons af in welke tijd we leven.

Als het een beetje vochtig weer is gaan er 's nachts hele groepen zigeuners naar het bos. Als het licht begint te worden zoeken zij paddestoelen. Niet alleen voedsel maar ook voor de verkoop. Om paddestoelen te zoeken moet je heel goed weten wat je doet. Er zijn veel giftige paddestoelen die lijken op de eetbare. Herman is mee geweest om te leren paddestoelen zoeken. Grote verbazing dat Herman de eerste was die er één vond! Nog groter de hilariteit toen bleek dat het een steen was! Maar we hebben gesmuld met zijn allen, het was een ware delicatessen. Later op de dag werd hij aangesproken, zigeuners onder elkaar; hoe was het vanmorgen, had jij nog een beetje handel?

Financiële steun

We hebben er vertrouwen in maar vinden het moeilijk om uw financiële steun te vragen.

Niets van Gods geld wordt door ons op een verkeerde manier gebruikt. We leggen van elke euro verantwoording af. We zijn niet verzonken in kostbare en onnodige programma's of bouwprojecten. We helpen mensen!

U moet ons, of wie dan ook nooit steunen, tenzij u dat van harte kunt doen. U moet het vertrouwde gevoel hebben dat we eerlijk zijn en uw gift trouw gebruiken om God's werk, zijn werk te doen. U bent het aan ons en aan uzelf schuldig te vragen u van de verzendlijst te schrappen als u niet in het minst het gevoel hebt dat wij uw steun door gebed waardig zijn. Al kunt u ons geen euro sturen, dan kunt u voor ons bidden en we zouden zo graag willen dat u op onze lijst blijft staan. En als u niet geïnteresseerd bent in ons werk met zigeuners en probleemjongeren in Roemenië, zult u ons het geld uitsparen als u het ons laat weten, in het bijzonder als wij u op één of andere wijze beledigen.

Voor de vele trouwe vrienden en supporters kunnen wij ons hoofd dankbaar buigen en de Heer voor u danken. U hebt ons leven met jaren verlengd! U hebt Gods beloften waargemaakt. U hebt, door ons, de hongerigen gevoed, de gevangenen bezocht, de naakten gekleed. En voor dat alles belooft God dit te gedenken in de dag des oordeels.

Dankpunten:

- We willen God danken voor Zijn rijke zegen. Voor invullingen die geen mens bedenken kan.
- Zijn aanwezigheid door de Heilige Geest.
- De opbouwende reacties van verschillende mensen om ons heen.
- "Casa Speranta"

1 Timotheus 2:1

Gebedspunten / Wil je bidden voor:

- Gods inzicht.
- Voldoende financiën.
- Wij willen in afhankelijkheid van Hem werken, niet op eigen kracht.
- Nazorg en Zijn nabijheid voor de jongeren die deze zomer bij ons te gast waren. In het bijzonder voor de geestelijke opbouw en groei van Leontina en Monica.
- Begrip van de Roemeense bevolking voor onze aandacht aan de zigeuners.
- Bereidwillige mensen op ons pad om een thuisfront te vormen

Schrijf in de agenda:

Januari 2007

komt Roemenië (voorlopig) bij de EU!

17 januari t/m 1 februari

Herman en Tineke naar Roemenië.

Zaterdag 3 maart is het:

Koningskinderen dag!

(informatie- verkoop- gezelligheid)

29 april t/m 6 mei

klussen week in Popesti

in augustus 2007

(in voorbereiding) Tienerkamp in Popesti. Roemeense en Nederlandse tieners ontmoeten elkaar!

Bedankt voor het lezen van de nieuwsbrief!

We wensen u allen Gods nabijheid.

Herman en Tineke

Kijk op
www.koningskinderen.info

Laat ons weten:

- *Als u de nieuwsbrief niet meer wilt ontvangen.
- *De nieuwsbrief per e mail wil ontvangen.
- *als u persoonlijk voor iemand in het project wil bidden.

